

Administration forkætre hinandens Opgivelser. I Fjor havde vi direkte Oplysninger fra Organisationen, ikke i nogen Maade udtømmende, saaledes som Oplysninger fra Administrationen maa være, men Oplysninger underskrevne af en hel Række af Postbudenes Tillidsmænd, og som vi af den Grund absolut ikke kunde se bort fra eller negligere. Der var en meget betydelig Forskel, saa vidt jeg husker over 2 Timer om Ugen, i den Tjenestetid, som blev opgivet af Administrationen, og den, som blev opgivet af Organisationerne. Ganske det samme er Tilfældet i Aar. Administrationens Tabel over Tjenestetiden findes i Betænkningen Sp. 169. Der foreligger ikke nogen talmæssig Opgivelse i Aar fra Organisationerne, men de have mundtlig overfor mig paa det bestemteste hævdet, at Administrationens Tabel ikke var korrekt. Grunden til det var jeg maaske inde paa i Fjor, og jeg skal nævne den kort igen. Naar der i et Postbuds Tjenestetid findes $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Time — jeg tør ikke indestaa for Tallet, det kan være forskelligt efter Forholdene —, hvor Postvæsenet ikke har Brug for ham, vil Administrationen rimeligvis være tilbøjelig til at regne det for Fritid, selv om han muligvis ikke kan naa hjem i den Tid. Men Manden er i Virkeligheden, naar der er Tale om saa korte Tider, lige saa berettiget til at sige: Jeg kan ikke faa noget som helst ud af den korte Fritid, og det maa være Administrationens Sag at lægge Arbejdstiden saaledes, at den tager Nytte af mit Arbejde, naar den faktisk disponerer over min Tid. Der antager jeg Grunden ligger til Uoverensstemmelsen. Hvor stor den er i Aar, skal jeg ikke kunne sige, men jeg antager efter de Oplysninger, der ere givne mig, at den i alt Fald ikke er mindre end i Fjor. Nu vil jeg indstændigt henstille til den højtærede Minister paa den ene Side som Administrationens øverste og til Organisationerne paa den anden Side, at de fritage os for den Slags Forkætringer af hinanden for Fremtiden. Rigsdagen er ikke tjent med at staa overfor en Organisation og en Administration, der gensidig sige, at de Oplysninger, som komme fra den anden Side, ikke passe. Vi have i Øjeblikket kun Administrationens Tabel at holde os til, og det er paa Grundlag af den, jeg har argumenteret for, at der ikke skulde være flere Postbude i København. Men dersom Organisationen er i Stand til at dokumentere, at denne Tabel ikke viser den rigtige Tjenestetid, men at den

i Virkeligheden er længere, bliver selvfølgelig vor Stilling en noget anden. Det er naturligvis ikke vor Mening at ville presse Postbudene op til en meningsløst lang Tjenestetid, men vi have ikke andet at holde os til end Administrationens Tabel. Jeg henstiller, at man fra Administrationens og Organisationens Side — jeg tror, Organisationerne ville være villige dertil — paa Forhaand enes om, paa hvilken Maade man vil gøre Tjenestetiden op, og dernæst forsøger paa i Løbet af Sommeren, ikke for en enkelt Dag, men saaledes at det faar virkelig Betydning, at faa lavet en Tabel, som de gensidig ville anerkende, for at vi dog kunne faa en lille Smule fastere Bund under Fødderne til næste Aar. Rigsdagen er, som jeg sagde før, ikke tjent med at blive kørt med paa den Maade, at vi ikke vide, hvad vi skulle tro paa, og jeg kan forsikre, at Organisationerne og Administrationen heller ikke i det lange Løb ere tjente med det. Det er i alle Parter Interesse, at vi vide, hvor vi ere, og jeg henstiller endnu en Gang til Administrationen og Organisationerne, at de paa Forhaand blive enige om, hvorledes de ville have Forholdet stillet op, og naar man er bleven enig om det, lad os saa faa Resultatet, saaledes at det er godkendt fra begge Sider; saa skulle vi tage Stilling til det.

Der er dernæst et Samraad om yderligere Indskrænkning af Ombæringernes Antal i København. Jeg har allerede berørt det lejlighedsvis ved Omtalen af det foregaaende Spørgsmaal. Ærede Medlemmer huske sikkert, at Spørgsmaalet var paa Tale i Fjor, og Resultatet af Forhandlingen i Fjor foreligger i, at der er sket en Indskrænkning i, saa vidt jeg husker, 3 af de indre Ombæringsdistrikter, hvorved der, som jeg før sagde, blev sparet i alt 10 Mand. Det er ikke meget, men yderligere Besparelser kunne kun naas paa en Maade, som jeg nærmere skal beskrive. Stillingen er den, at vi have de 3 Hovedposttog fra Jylland, fra Sverige-Norge og fra Tyskland om Formiddagen. Der har indtil for en Række Aar siden været 2 Ombæring om Formiddagen, men paa Foranledning fra Rigsdagens Side blev der bevilget, saa vidt jeg erindrer, ca. 90 nye Postfunktionærer, for at vi kunde faa en tredje Ombæring ved det tredje Hovedposttogs Ankomst. Det er altsaa Rigsdagen selv, der har besluttet den. Postbudenes Hovedarbejde ligger om Formiddagen, da rykke de ud med fuld Styrke. Hvis vi skulle have en Indskrænkning, der vir-